

Це був мій шлях, яким мене вела Марія

Categories : [Свідчення](#)

Date : 06/01/2015

Настало літо, закінчений університет, попереду робота в успішній компанії та можливість відповісти на спокуси цього світу. Зміни в гірший бік не змусили себе довго чекати. Але Бог мене оберігав. Незважаючи на початок мого дорослого життя і всі спокуси цього світу, я почала шукати можливість поїхати в Меджугор'є. Думаючи про паломництво, розуміла, що можу повернутися іншою, тому відчувала внутрішній опір. Я пам'ятала, як боляче було, коли розривала зв'язки з Церквою, навіщо ж знову мені повертатися? Але я сказала своє "так» і віддала все в руки Бога і Богородиці ... Сама як слід не молилася про цю поїздку, а просто чекала, чи відбудеться взагалі що-небудь. Свої християнські книги, медальйони та інші предмети духовного змісту я пожертвувала Церкві, а на моєму банківському рахунку було, здається, всього близько 20 євро.

Я хотіла служити в Меджугор'ї, і це було цілком можливо, але там мені не було де жити. Написала до молитовної спільноти "Світло Марії» в Меджугор'є, щоб дізнатися, чи можна пожити у них, але всі місця були зайняті аж до вересня. Мене втішила обіцянка спільноти молитися про моє покликання і про те, щоб Бог відкрив Свій задум щодо мене. Через два тижні я мала вийти на роботу. За день до цього я приїхала в студентський гуртожиток, але цей ранок почався для мене з неприємної звістки – я дізналася, що "викинута» звідти. Все-таки я взяла себе в руки і пішла на роботу. Весь день доводилося приховувати свої переживання. Було боляче не від самого факту, що мене просто "викинули», а від того, яким чином мені це повідомили. Того дня у нас із колегами починалися зйомки в павільйоні Вищої Школи Бізнесу. Я зібралася з духом і почала готувати приміщення для роботи. Як же я була здивована, виявивши там образ Гваделупської Божої Матері поруч із великою дерев'яною моделлю літака! Я була вражена – що в такому приміщенні робить Богородиця? Але в той же час я відчула

радість – Богородиця зі мною. А ввечері до мене на електронну пошту надійшов лист із Північної Америки, в якому говорилося, що Богородиця (так, Богородиця!) мені "подарувала» квартиру в Меджугор'ї до вересня. Можна їхати і почати служіння. Я відчула глибоку радість і впевненість у тому, що мені необхідно бути там. Усе вирішено – їду. Я хотіла приєднатися до групи паломників, що їхали в Меджугор'є на автобусі, але, отримавши відмову, була змушена купити квиток на літак (якби не допомога Богородиці, я б не змогла собі цього дозволити). У Меджугор'є я летіла через Стамбул над Україною. Це було 17 липня. Після обіду, отримавши повідомлення про збитий малайзійський літак, я вперше усвідомила, наскільки серйозне те, що відбувається в Україні.

По приїзді все було спокійно, тільки моє серце було закрите. Я не відчувала нічого особливого, навіть тієї радості і відчуття, що я у себе вдома, які відчувала обидва попередні рази, коли була в Меджугор'ї. Зміни в моєму серці відбувалися дуже повільно, мені було нелегко знову відкрити його. Тільки через кілька тижнів під час об'явлення Богородиці я відчула бажання піти на сповідь, чого не робила вже цілий рік. Перед сповіддю я зайшла в храм помолитися. Я зволікала, але відчувала, що Богородиця буквально бере мене за руку і веде на сповідь. Це було звільненням. Тому, що мені довелося пережити, можна присвятити окреме свідчення. Немов чиєюсь рукою з моїх плечей було знято важкий тягар. На сповіді священник дозволив мені говорити, звертаючись прямо до Ісуса. Внутрішньо оплакуючи свої гріхи, я склала їх всі до підніжжя Хреста. Ця сповідь зробила чудо – я відчула фізичну легкість. Мій тягар буквально зник. Мені здавалося, що ця легкість прийшла до мене лише на один вечір, але я відчувала її ще протягом довгого часу. Вона була справжня. Описати, що я відчувала, неможливо.

Наближався вересень, і нарешті з'явилася можливість пожити протягом 2 тижнів у молитовній спільноті "Світло Марії». Прийшовши перший раз у гості, я увійшла в гостьову кімнату, де на великому образі біля стіни мене вже чекала Вона – Гваделупська Божа Матір ... Озираючись назад, розумію, що це був мій шлях, яким мене вела Марія. Вона привела мене не тільки до внутрішнього звільнення, але й у спільноту. Я чекала цього 3 роки.

Христина, Латвія

Джерело:

<http://medjugorje.com.ua/news/1021-ce-buv-miy-shlyakh-yakym-mene-vela-mariya.html>